तमाहुतं नशीमहीति प्रजा वै तंतुः; प्रजामेवास्मा एतत्संतनोति; मनोन्वाहुवामहे नाराशंसेन सोमेनेति मनसा वै यज्ञस्तायते मनसा क्रियते; सैव तत्र प्रायश्चित्तिः प्रायश्चित्तिः ॥ ११ ॥ इत्यैतरेयब्राम्हणे तृतीयपंचिकायां प्रथमोध्यायः ॥ १ ॥

देवविशः कल्पयितव्या इत्याहुश्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठाप्यमिति शोंसावोमित्याव्हयते. प्रातःसवने त्र्यक्षरेण शंसामो दैवोमित्यध्वर्युः; प्रति गृणाति पंचाक्षरेण तदष्टाक्षरं सं पद्यते, ऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रीमेव तत्पुरस्तात्प्रातः सवने चीक्लृपतामुक्थं वाचीत्याह शस्त्वा-ऽचतुरक्षरमोमुक्थशा इत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदष्टाक्षरं सं पद्यते-ष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रीमेव तदुभयतः प्रातः सवने चीक्लृपता मध्वर्योंशोंसावोमित्याव्हयते. मध्यंदिने षळक्षरेण शंसामो दैवोमि-त्यध्वर्युः प्रति गृणाति पंचाक्षरेण, तदेकादशाक्षरं सं पद्यत ; एका-दशाक्षरा वै त्रिष्टुप् त्रिष्टुभमेव तत्पुरस्तान्मध्यंदिने चीक्लृपतामुक्थं वाचींद्रायेत्याह शस्त्वा; सप्ताक्षरमोमुक्थशा इत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदे-कादशाक्षरं सं पद्यते; एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप्; त्रिष्टुभमेव तदु-भयतोमध्यंदिने चीक्लृपतामध्वर्योंशोशोंसावोमित्याव्हयते. तृतीय-सवने सप्ताक्षरेण शंसामो दैवोमित्याध्वर्युः प्रति गृणाति पंचाक्ष-रेण तत् द्वादशाक्षरं सं पद्यते; द्वादशाक्षरा वै जगती जगतीमेव तत्पुरस्तात्तृतीयसवने चीक्लृपतामुक्थं वाचींद्राय देवेभ्य इत्याह शस्त्वै-कादशाक्षरमोमित्यध्वर्युरेकाक्षरं तत् द्वादशाक्षरं सं पद्यते;द्वादशाक्षरा वै जगती जगतीमेव तदुभयतस्तृतीयसवने चीक्लृपतां. तदेतदृषिः पश्य-न्नभ्यनूवाच यत् गायत्रेअधि गायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वा त्रैष्टुभं निरतक्षत; यद्वा जगज्जगत्याहितं पदं ; य एतद्विदुस्ते अमृतत्वमानशुरित्येतद्वै-तच्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठापयति कल्पयति देवविशो य एवं वेद ॥ १२ ॥